

ಸೋಮಾರಿ- ಹೆಮ್ಮಾರಿ...!

ಅವಮಾನವಾಗಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುವಷ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸು ಯಾವತ್ತೂ ಸೋಮಾರಿತನಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗದಂತೆ. ಹೀಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಅವಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವಮಾನವೇ ಮುಂದೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಸೋಮಾರಿತನವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಮತ್ತೆ ಗೆಲ್ಲಲು ಅವಮಾನದ ಆಯುಧವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಯಾರಾದರೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎದುರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸೋಮಾರಿತನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಅಮೂಲ್ಯ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಸಮಾಧಿ ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಧನೆಯ ಹೂವು ಅರಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೂವು ಅರಳಬೇಕಾದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅರಳಬೇಕು. ಸತ್ತಮೇಲೆ ಅರಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ? ಸೋಮಾರಿತನವೆಂಬುದು ಹಾಗೇ ! ನಾವು ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ಅದು ಸಾಯಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಅದು ಸಾಯಿಸಬಾರದು. ಸೋಮಾರಿತನವನ್ನು ಗೆದ್ದವನು ಸಾಹಸಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನದ ಸವಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೋಮಾರಿತನದ ಸಾಸಿವೆ ಕಾಳನ್ನು ಗೆಲುವಿನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಬೇಕು. ಕಿಸಾಗೌತಮಿಗೆ ಬುದ್ಧ ಸಾವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯ ಸಾಸಿವೆ ತಾ... ಎಂದನಂತೆ, ಹಾಗೇ ನಾವು ಸೋಮಾರಿತನವಿಲ್ಲ ಮನೆಯಿಂದ ಸಾಸಿವೆ ತಾ... ಎಂಬ ಮಾತು ಇರಲೇ ಬಾರದು. ಸದಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿ

ಒಳ್ಳೆಯವಂತಾಗಬೇಕು.

- ಸುಷ್ಮಾ ಪೆವಾರ, ವಿಜಯಪುರ